

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 14Csp/116/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918203574
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kvetková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2019:6918203574.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Vierou Kvetkovou v právnej veci žalobcu: N. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L., B. XXX proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16 o určenie úverov za bezúročné a bez poplatkov, o určenie neplatnosti úverových zmlúv a o zaplatenie sumy vo výške 3.661,49 eur takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver poskytnutý žalobcovi zo strany žalovaného na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.07.2014 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že úver poskytnutý žalobcovi zo strany žalovaného na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.07.2014 je bezúročný a bez poplatkov.

III. Žaloba v časti týkajúcej sa určenia neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.07.2014 sa zamietá.

IV. Žaloba v časti týkajúcej sa určenia neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.07.2014 sa zamietá.

V. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.102,88 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Žaloba v časti týkajúcej sa sumy 558,61 eur sa zamietá.

VII. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.1 Žalobca sa žalobou zo dňa 08.09.2018 v spojení so zápisnicou o výsluchu žalobcu zo dňa 27.09.2018 a vyjadrením žalobcu doručeným na súd dňa 16.11.2018 domáhal voči žalovanému:

- určenia, že úver poskytnutý žalobcovi zo strany žalovaného na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.07.2014 je bezúročný a bez poplatkov,
- určenia, že úver poskytnutý žalobcovi zo strany žalovaného na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.07.2014 je bezúročný a bez poplatkov,
- určenia neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.07.2014,
- určenia neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.07.2014,
- zaplatenia sumy vo výške 3.661,49 eur.

1.2 V žalobe poukázal na to, že v označených úverových zmluvách uviedol žalovaný nesprávny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len "RPMN"), nakoľko v zmluve č. XXXXXXXXXXXX je

uvedená RPMN vo výške 20,91 %, avšak podľa webovej kalkulačky mala byť uvedená v správnej výške 83,29 %, a taktiež v zmluve č. XXXXXXXXXXXX je uvedená RPMN vo výške 20,88 %, avšak podľa webovej kalkulačky mala byť uvedená v správnej výške 83,25 %. Z uvedeného dôvodu žalovaný - na oklamanie žalobcu ako spotrebiteľa - bezohľadným spôsobom znejasnil skutočnú cenu spotrebiteľského úveru, a preto sa výška ceny služby stala pre žalobcu fakticky neprístupnou a neznámou. Navyše žalovaný pri poskytnutí úveru ihneď odrátať sumu za úhradu prvej a druhej splátky, pričom neposkytol žalobcovi úver v sume dohodnutej v zmluve. Úverové zmluvy neobsahujú údaj o konečnej splatnosti úveru a reálnu výšku úrokovej sadzby, v dôsledku čoho sa poskytnuté úvery považujú za bezúročné a bez poplatkov. V zmluvách o zabezpečení splátok úveru, ktoré súvisia s predmetnými úverovými zmluvami, sa klamlivo zahmlieva skutočná cena poskytovanej finančnej služby. Navyše účtovanie poplatkov žalobcovi za preberanie peňažných hotovostí pri plnení dlhu je zakázané § 9 ods. 10 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Takéto klamlivé konanie žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto je možné obe úverové zmluvy a súvisiace zmluvy o zabezpečení splátok úveru, ako celok, považovať za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

1.3 Žalobca uviedol, že:

- v súvislosti s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX mu mal byť zo strany žalovaného poskytnutý úver vo výške 1.500 eur, ale v skutočnosti mu bola poskytnutá len suma 1.450 eur; nakoľko však žalobca uhradil žalovanému celkovo 4.432,27 eur, bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu predstavuje sumu 2.983,27 eur,

- v súvislosti s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX mu mal byť zo strany žalovaného poskytnutý úver vo výške 551 eur, ale v skutočnosti mu bola poskytnutá len suma 570 eur; nakoľko však žalobca uhradil žalovanému celkovo 1.229,22 eur, bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu predstavuje sumu 678,22 eur,

t.j. spolu vo výške 3.661,49 eur.

2. Súd poznamenáva, že žalobca v priebehu konania nepredložil súdu plnomocenstvo na zastupovanie, ktoré by udelil M. M. U., pričom žalobca si všetky procesné úkony vykonával sám. Pokiaľ M. M. U. doručil dňa 23.01.2019 súdu mail, v ktorom žiadal o odročenie pojednávania v predmetnej veci, kde by mal zastupovať žalobcu, tak súd

na predmetné podanie neprihliadol, nakoľko menovaný nepreukázal, že je relevantným zástupcom žalobcu, keďže plnú moc na zastupovanie nepredložil, aj hoci od podania žaloby na súd dňa 11.09.2018 mal na to dostatok času a mohol tak urobiť aj súčasne so žiadosťou o odročenie pojednávania.

2.1 Len pre úplnosť súd poukazuje na to, že menovaný na tunajšom súde už vykonával zástupcu spotrebiteľa v konaní vedenom pod sp. zn. 13Csp/65/2018, z čoho vyplýva, že menovaný nie je úplne procesne neskúsený a minimálne si je vedomý povinnosti včas predložiť súdu plnomocenstvo.

3. Žalovaný sa ku žalobe vyjadril listom zo dňa 24.10.2018, v ktorom žiadal žalobu zamietnuť, pričom poukázal na zmatečnosť žaloby a na viaceré tvrdenia žalobcu, ktoré označil za nepravdivé.

3.1 Predovšetkým uviedol, že

- v súvislosti s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX uhradil žalobca všetky splátky v sume 1.917 eur, t.j. 36krát 53,25 eur a v súvislosti s doplnkovou službou uhradil splátky 36krát 36,40 eur,

- v súvislosti s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX uhradil žalobca všetky splátky v sume 728,28 eur, t.j. 36krát 20,23 eur a v súvislosti s doplnkovou službou uhradil splátky 36krát 13,83 eur,

- pre výpočet RPMN použil vzorec uvedený v Prílohe ku zákonu č. 129/2010 Z.z., a preto považuje údaje o RPMN nachádzajúce sa v predmetných úverových zmluvách za správne; súčasne spochybnil spôsob výpočtu RPMN použitý žalobcom,

- zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru je v úverových zmluvách splnená určením podľa dátumu splatnosti splátok a ich počtu, ako aj formuláciou článku 4, odsek 4.5 zmluvných dojednaní, z ktorého vyplýva, že splatnosť poslednej splátky je termínom konečnej splatnosti úveru,

- v prípade dohôd o poskytovaní služieb žalobca preukázateľne vedel o výške splátok odplaty, a preto neobstojí jeho tvrdenie o klamlivom zahmlievaní skutočnej ceny za služby,

- žaloba je v časti určovacích petítov zmatečná, nakoľko obsahuje vzájomne sa vylučujúce návrhy na určenie neplatnosti úverových zmlúv a na určenie, že poskytnuté úvery sú bezúročné a bez poplatkov.

3.2 Žalovaný ku vyjadreniu priložil Rozpisy vzorca pre výpočet RPMN ku obom úverovým zmluvám, pričom z týchto rozpisov vyplýva, že pri výške poskytnutého úveru 1.500 eur so splatnosťou 36 mesiacov a splátke vo výške 53,25 eur je RPMN 20,91 % a pri výške poskytnutého úveru 570 eur so splatnosťou 36 mesiacov a splátke vo výške 20,23 eur je RPMN 20,88 %.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s výpočtom RPMN pre úver vo výške 551 eur, výpočtom RPMN pre úver vo výške 1.750 eur, oznámeniami veriteľa o schválení úveru dlžníkovi pre úverové zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, 40 ks dokladov o úhradách žalobcu vykonaných v súvislosti s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, 37 ks dokladov o úhradách žalobcu vykonaných v súvislosti s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, obsahom zápisnice o výsluchu žalobcu dňa 27.09.2018, prehľadom transakcií od 01.10.2013 do 27.09.2018, Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.07.2014, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Dohodou o poskytovaní služieb zo dňa 15.07.2014 v súvislosti s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.07.2014, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Dohodou o poskytovaní služieb zo dňa 15.07.2014 v súvislosti s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, Rozpismi vzorcov pre výpočet RPMN žalovaného ku úverovým zmluvám č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX a obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13Csp/129/2018.

5.1 Žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.07.2014 (ďalej len úverová zmluva 1.", príp. "ÚZ 1."), na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1.500 eur a žalobca sa zaviazal uhradiť žalovanému "úver+úroky za celú dobu čerpania úveru+poplatok za poskytnutie úveru", t.j. spolu sumu vo výške 1.967 eur v 36 mesačných splátkach vo výške po 53,25 eur. V úverovej zmluve bola určená ročná úroková sadzba vo výške 18,03 %, RPMN vo výške 20,91 % a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50 eur, ktorý je súčasťou celkovej čiastky, ktorú je žalobca povinný uhradiť žalovanému. V úverovej zmluve sa nachádza aj tzv. informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačnej splátke úveru spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb) vo výslednej sume 89,65 eur.

5.2 Súd konštatuje, že úverová zmluva 1. je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") a súčasne aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "ZSÚ").

5.3 Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

5.4 Podľa § 1 ods. 2, prvá veta ZSÚ - spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

5.5 Podľa § 2 písm. a) ZSÚ - spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

5.6 Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 15.07.2014 aj Dohodu o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len "dohoda 1."), na základe ktorej bol žalovaný povinný poskytnúť žalobcovi komplexný balíček služieb špecifikovaných ako Informácia o zostávajúcich záväzkoch, Odklad splatnosti splátok, Informácia pred splatnosťou splátky, Informácia o prijatí platby, Vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, Zmena zmluvy na podnet klienta, Prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, Druhá upomienka zdarma a Podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému odplatu v 36 mesačných splátkach vo výške po 36,40 eur (predstavujúcej 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o poplatok za poskytnutie úveru), t.j. spolu vo výške 1.310,40 eur.

5.7 Súd konštatuje, že dohoda 1. je inominátnou zmluvou podľa § 51 OZ a zároveň aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. OZ.

5.8 Podľa § 51 OZ - účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

5.9 Vzhľadom na uvedené skutočnosti je zrejmé, že žalovaný si v súvislosti s ÚZ 1. a dohodou 1. nárokoval voči žalobcovi, aby mu uhradil celkove sumu 3.277,40 eur.

6.1 Žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.07.2014 (ďalej len úverová zmluva 2.", príp. "ÚZ 2."), na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 570 eur a žalobca sa zaviazal uhradiť žalovanému "úver+úroky za celú dobu čerpania úveru+poplatok za poskytnutie úveru", t.j. spolu sumu vo výške 747,28 eur v 36 mesačných splátkach vo výške po 20,23 eur. V úverovej zmluve bola určená ročná úroková sadzba vo výške 18,01 %, RPMN vo výške 20,88 % a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 19 eur, ktorý je súčasťou celkovej čiastky, ktorú je žalobca povinný uhradiť žalovanému. V úverovej zmluve sa nachádza aj tzv. informatívny údaj

o mesačnej platbe (mesačnej splátke úveru spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb) vo výslednej sume 34,06 eur.

6.2 Súd konštatuje, že úverová zmluva 2. je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. OZ a súčasne aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ZSÚ.

6.3 Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 15.07.2014 aj Dohodu o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len "dohoda 2."), na základe ktorej bol žalovaný povinný poskytnúť žalobcovi komplexný balíček služieb špecifikovaných ako Informácia o zostávajúcich záväzkoch, Odklad splatnosti splátok, Informácia pred splatnosťou splátky, Informácia o prijatí platby, Vyhodenie a zaslanie kópie dokumentácie, Zmena zmluvy na podnet klienta, Prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, Druhá upomienka zdarma a Podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému odplatu v 36 mesačných splátkach vo výške po 13,83 eur (predstavujúcej 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o poplatok za poskytnutie úveru), t.j. spolu vo výške 497,88 eur.

6.4 Súd konštatuje, že dohoda 2. je inomínatnou zmluvou podľa § 51 OZ a zároveň aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. OZ.

6.5 Vzhľadom na uvedené skutočnosti je zrejmé, že žalovaný si v súvislosti s ÚZ 2. a dohodou 2. nárokoval voči žalobcovi, aby mu uhradil celkovo sumu 1.245,16 eur.

7. Súd konštatuje, že medzi žalobcom a žalovaným existujú sporné skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú:

- výšky poskytnutých úverov na základe úverových zmlúv 1. a 2.,
- výšky úhrad zo strany žalobcu v prospech žalovaného na základe úverových zmlúv 1. a 2.,
- správnosti údajov o RPMN a spôsobe ich výpočtu, ako aj chýbajúcich údajov o termíne konečnej splatnosti úveru v úverových zmluvách 1. a 2.,
- neplatnosti úverových zmlúv 1. a 2.,
- neplatnosti dohôd o poskytovaní služieb 1. a 2.
- bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých úverov na základe úverových zmlúv 1. a 2.

8. Pokiaľ ide o výšku poskytnutých úverov na základe úverových zmlúv 1. a 2., súd uvádza nasledovné:

8.1 Z úverových zmlúv 1. a 2. jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva zmluvný záväzok žalovaného poskytnúť úver žalobcovi vo výške 1.500 eur (ÚZ 1.), resp. 570 eur (ÚZ 2.). Z uvedených zmlúv nevyplýva žiadna možnosť žalovaného poskytnúť žalobcovi inú sumu úveru, a to vo výške 1.450 eur (ÚZ 1.), resp. 551 eur (ÚZ 2.), a taktiež nevyplýva žiadna možnosť žalovaného použiť vzniknutý rozdiel medzi dohodnutým a poskytnutým úverom na úhradu poplatku za poskytnutie úveru vo výške 50 eur (ÚZ 1.), resp. vo výške 19 eur (ÚZ 2.).

8.2 V súvislosti s poplatkom za poskytnutie úveru (ďalej len "Poplatok") súd uvádza, že je neakceptovateľné, aby ho veriteľ započítaval voči úveru tak, že spotrebiteľovi reálne poskytne zníženú sumu úveru o tento Poplatok. Určenie Poplatku v úverových zmluvách 1. a 2. zo strany žalovaného súd považuje za nekalú obchodnú prax uplatňovanú žalovaným voči žalobcovi a v jeho neprospech, ktorá nedôvodne zaťažuje žalobcu (a to aj bez možnosti verifikovať dôvodnosť výšky tohto Poplatku). Navyše sa úverové zmluvy 1. a 2. nachádzajú na vopred pripravených (vytlačенých) formulároch žalovaným, do ktorých boli vyplnené len základné údaje o žalobcovi a úvere.

8.3 Poskytnutie úveru predstavuje zmluvný záväzok veriteľa, ktorý musí náklady s tým spojené znášať sám a v žiadnom prípade ich nemôže prenášať na spotrebiteľa; navyše veriteľ vykonáva úkony súvisiace s poskytnutím úveru vo vlastnom záujme sledujúc primárny cieľ, a to dosiahnutie zisku. Rovnako spotrebiteľ musí znášať sám náklady spojené s úhradami jednotlivých splátok úveru, pretože tieto predstavujú jeho zmluvný záväzok.

8.4 Keďže žalovaný neposkytol žalobcovi úver v dohodnutej výške, porušil tým svoju zmluvnú povinnosť, čo má za následok to, že len suma skutočne poukázaná žalobcovi, a to 1.450 eur (pri ÚZ 1.), resp. 570 eur (pri ÚZ 2.) sa považuje za poskytnutý úver.

8.5 Podľa § 2 písm. d) ZSÚ - zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8.6 Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

8.7 Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak:

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

8.8 Z výkladu Európskej komisie zo dňa 03.12.2014 (okrem iných) ku Smernici Rady 93/13/EHS, vykonaného vo veci C-372/14, vyplýva, že administrácia a administratívne práce a úkony vykonávané v súvislosti so spotrebiteľským úverom nepredstavujú hlavný predmet plnenia pri spotrebiteľskom úvere.

9. Pokiaľ ide o výšku vykonaných úhrad zo strany žalobcu v prospech žalovaného na základe úverových zmlúv 1. a 2., súd uvádza nasledovné:

9.1 Žalobca v žalobe tvrdí, že na úver z ÚZ 1. uhradil sumu 4.432,27 eur a na úver z ÚZ 2. uhradil sumu 1.229,22 eur.

9.2 Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 24.10.2018 tvrdí, že žalobca na úver z ÚZ 1. uhradil sumu 1.917 eur + na odplatu z dohody 1. uhradil sumu 1.310,40 eur (celkove 3.227,40 eur) a na úver z ÚZ 2. uhradil sumu 728,28 eur + na odplatu z dohody 2. uhradil sumu 497,88 eur (celkove 1.226,16 eur).

9.3 Zo 40 ks dokladov (38 šekových ústrižkov a 2 potvrdenia SLSP, a.s.) predložených žalobcom o vykonaných úhradách na úver z ÚZ 1. má súd za preukázané, že žalobca uhradil žalovanému za obdobie od 01.08.2014 do 12.07.2018 sumu 3.874,66 eur.

9.3.1 Žalobca predložil dôkazy o týchto úhradách (uvádzané v poradí ako boli predložené): 01.08.2014 - 89,65 eur, 12.09.2014 - 89,65 eur, 13.10.2014 - 89,65 eur, 02.09.2015 - 150,- eur, 17.09.2015 - 89,65 eur, 21.10.2015 - 89,65, 30.03.2016 - 89,65 eur, 14.04.2016 - 89,65 eur, 16.05.2016 - 89,65 eur, 12.08.2016 - 89,65 eur, 16.09.2016 - 89,65 eur, 12.10.2016 - 89,65 eur, 14.11.2014 - 89,65 eur, 14.01.2015 - 89,65 eur, 13.11.2015 - 89,65 eur, 28.12.2015 - 89,65 eur, 15.01.2016 - 89,65 eur, 19.02.2016 - 89,65 eur, 13.06.2016 - 89,65 eur, 12.08.2016 - 89,65 eur, 16.01.2017 - 89,65 eur, 15.02.2017 - 89,65 eur, 14.03.2017 - 89,65 eur, 14.06.2017 - 89,65 eur, 13.07.2017 - 89,65 eur, 14.08.2017 - 118,95 eur, 13.09.2017 - 89,65 eur, 13.10.2017 - 89,65 eur, 13.11.2017 - 89,65 eur, 13.02.2018 - 89,65 eur, 02.05.2018 - 130,- eur, 15.05.2018 - 150,- eur, 14.11.2016 - 89,65 eur, 03.01.2017 - 89,65 eur, 12.04.2017 - 89,65 eur, 15.05.2017 - 89,65 eur, 13.12.2017 - 89,65 eur, 11.01.2018 - 89,65 eur, 13.06.2018 - 150,- eur, 12.07.2018 - 127,61 eur.

9.4 Z 37 dokladov (36 šekových ústrižkov a 1 potvrdenie SLSP, a.s.) predložených žalobcom o vykonaných úhradách na úver z ÚZ 2. má súd za preukázané, že žalobca uhradil žalovanému za obdobie od 01.08.2014 do 17.10.2017 sumu 1.229,22 eur.

9.4.1 Žalobca predložil dôkazy o týchto úhradách (uvádzané v poradí ako boli predložené): 01.08.2014 - 34,06 eur, 12.09.2014 - 34,06 eur, 02.02.2015 - 34,06 eur, 02.02.2015 - 34,06 eur, 17.09.2015 - 34,06 eur, 21.10.2015 - 34,06 eur, 19.02.2016 - 34,06 eur, 30.03.2016 - 34,06 eur, 13.10.2014 - 34,06 eur, 14.11.2014 - 34,06 eur, 08.01.2015 - 34,06 eur, 15.04.2015 - 34,06 eur, 15.04.2015 - 34,06 eur, 15.04.2015 - 34,06 eur, 05.06.2015 - 34,06 eur, 13.07.2015 - 34,06 eur, 10.08.2015 - 34,06 eur, 13.11.2015 - 34,06 eur, 28.12.2015 34,06 eur, 15.01.2016 - 34,06 eur, 14.04.2016 - 34,06 eur, 16.05.2016 - 34,06, 16.09.2016 - 34,06 eur, 12.10.2016 - 34,06 eur, 15.05.2017 - 34,06 eur, 14.06.2017 - 34,06 eur, 13.06.2016 - 34,06 eur, 29.07.2016 - 34,06 eur, 12.08.2016 - 34,06 eur, 14.11.2016 - 34,06 eur, 03.01.2017 - 34,06 eur, 16.01.2017 - 34,06 eur, 15.02.2017 - 34,06 eur, 14.03.2017 - 34,06 eur, 12.04.2017 - 34,06 eur, 13.07.2017 - 37,09 eur, 17.10.2017 - 0,03 eur.

9.5 Z uvedených skutočností vyplýva, že:

- tvrdenia žalobcu aj žalovaného o celkovej sume úhrad vykonaných na úver súvisiaci s ÚZ 1. sú nepravdivé,
- tvrdenie žalovaného o celkovej sume úhrad vykonaných na úver súvisiaci s ÚZ 2. je nepravdivý.

10. Pokiaľ ide o správnosť údajov o RPMN a spôsobe ich výpočtu, ako aj o chýbajúce údaje o termíne konečnej splatnosti úveru v úverových zmluvách 1. a 2., súd uvádza nasledovné:

10.1 Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 24.10.2018 a priložených Rozpisov vzorcov pre výpočet RPMN k úverovým zmluvám 1. a 2. súd zistil, že žalovaný použil pre účely výpočtu RPMN nesprávny údaj o výške dohodnutého úveru (1.500 eur pri ÚZ 1. a 570 eur pri ÚZ 2.) namiesto správneho údaj o výške skutočne poskytnutého úveru (1.450 eur pri ÚZ 1. a 551 eur pri ÚZ 2.) , a preto nemohol dosiahnuť správny výsledok, t.j. skutočnú výšku RPMN.

10.2 Z uvedeného je zrejmé, že údaj o RPMN:

- uvedený v ÚZ 1. vo výške 20,91 % je nesprávny, nakoľko nezodpovedá sume poskytnutého úveru 1.450 eur,
- uvedený v ÚZ 2. vo výške 20,88 % je nesprávny, nakoľko nezodpovedá sume poskytnutého úveru 551 eur.

10.3 Uvedenie nesprávnych údajov o RPMN v úverových zmluvách 1. a 2. má za následok to, že v uvedených zmluvách absentuje relevantný údaj o RPMN ako nevyhnutná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2, písm. j) ZSÚ. Nesprávny údaj o RPMN v úverových zmluvách je klamlivý, a teda spôsobilý vyvolať u žalobcu mylnú predstavu o výške RPMN.

10.4 Podľa § 2 písm. i) ZSÚ - ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

10.5 Podľa § 2 písm. g), veta po bodkočiarku ZSÚ - celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, dani a poplatkov akéhokoľvek druh, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov.

10.6 Podľa § 9 ods. 2, písm. j) ZSÚ - zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

10.7 Z úverových zmlúv 1. a 2. súd ďalej zistil, že sa v nich nenachádza údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, pričom absencia tejto náležitosti zmluvy nie je kompenzovaná poukazom žalovaného na údaj o počte splátok úveru, ktorý sa v zmluve nachádza.

10.8 Neobstojí tvrdenie žalovaného o tom, že uvedená náležitosť "je splnená určením podľa dátumu splatnosti splátok a ich počtu, ako aj formuláciou článku 4, odsek 4.5 zmluvných dojednaní, z ktorého vyplýva, že splatnosť poslednej splátky je termínom konečnej splatnosti úveru", nakoľko v úverových zmluvách 1. a 2. sa vôbec nenachádzajú údaje o splatnosti jednotlivých splátok vrátane splátky poslednej.

10.9. Podľa § 9 ods. 2, písm. f) ZSÚ - zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

11. Pokiaľ ide o neplatnosť úverových zmlúv 1. a 2., súd uvádza nasledovné:

11.1 Súd sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu o neplatnosti ÚZ 1. a ÚZ 2. pre absenciu správneho údajov o RPMN, ako aj o termíne konečnej splatnosti úveru, nakoľko podľa § 11 ods. 1, písm. b) a d) ZSÚ (citované v odsekoch 14.2 a 14.3) sa v takýchto prípadoch považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

11.2 Keďže súd nezistil iné dôvody pre určenie neplatnosti ÚZ 1. a ÚZ 2., kvalifikoval tieto úverové zmluvy ako platné.

11.3 Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu v časti o určenie neplatnosti úverových zmlúv ako nedôvodnú zamietol.

12. Pokiaľ ide o neplatnosť dohôd o poskytovaní služieb 1. a 2., súd uvádza nasledovné:

12.1 V prvom rade je potrebné poukázať na to, že žalobca v žalobe uvádza zmätočné tvrdenia, ktoré sa týkajú "zmlúv o zabezpečení splátok úveru a poplatkov za služby preberania peňažnej hotovosti na úhradu dlhu z úveru", nakoľko medzi stranami sporu takéto zmluvy vôbec uzavreté neboli. Strany sporu uzavreli dohody 1. a 2., ktoré nie sú označené ako zmluva o zabezpečení splátok úveru, a ktorých predmetom nie je inkasovanie hotovostných splátok úveru v mieste bydliska žalobcu.

12.2 Predmetom dohôd 1. a 2. je tzv. komplexný balíček služieb špecifikovaných ako Informácia o zostávajúcich záväzkoch, Odklad splatnosti splátok, Informácia pred splatnosťou splátky, Informácia o prijatí platby, Vyhodenie a zaslanie kópie dokumentácie, Zmena zmluvy na podnet klienta, Prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, Druhá upomienka zdarma a Podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom. V skutočnosti sa jedná o štandardné administratívne úkony žalovaného, ktoré nepredstavujú hlavný predmet plnenia pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, prípadne úkony, ktoré sú vo vlastnom záujme žalovaného (napr. podpora call centra žalovaného, druhá upomienka pri omeškaní žalobcu, ktorá má paradoxne v názve "zdarma").

12.3 Za uvedené služby si žalovaný určil odplatu vo výške až 90,40 % (!) zo sumy skutočne poskytnutého úveru z ÚZ 1. (odplata 1.310,40 eur voči úveru 1.450 eur), ako aj z ÚZ 2. (odplata 497,88 eur voči úveru 551 eur), a to bez ohľadu na to, či tieto služby žalobca bude žiadať alebo nie.

12.4 Z uvedeného vyplýva, že žalovaný v dohodách 1. a 2. určil žalobcovi reálny zmluvný záväzok uhrádzať každý mesiac (spolu v rozsahu 36 mesiacov) žalovanému splátky odplaty de facto len za ponuku služieb v celkovej sume len o málo nižšej ako je poskytnutý úver a zároveň sebe určil len

potenciálny zmluvný záväzok poskytnúť žalobcovi služby, ktoré svojim obsahom navyše nezodpovedajú neprimeranej výške odplaty. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že dohody 1. a 2. obsahujú neprimerané zmluvné podmienky týkajúce sa ich podstatných náležitostí, t.j. predmetu plnenia zo strany žalovaného, ako aj odplaty žalobcu, a preto súd kvalifikoval tieto dohody ako neplatné podľa § 53 ods. 5 OZ. Nakoľko je zrejmé, že žalobcovi nebola poskytnutá žiadna služba zo strany žalovaného na základe dohôd 1. a 2. (opačné tvrdenie v priebehu konania prezentované nebolo), nemohol vzniknúť žalobcovi nárok na plnenie voči žalobcovi ani titulom bezdôvodného obohatenia (pre neplatnosť dohôd).

12.5 Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 OZ súdu prináleží právo - z úradnej moci, aj bez návrhu - preskúmať zmluvné podmienky obsiahnuté v spotrebiteľských zmluvách z hľadiska ich možnej neprijateľnosti. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku v neprospech spotrebiteľa. Generálny zákaz použitia neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky, obsahuje ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka, ktoré má kogentný charakter. Pri uvedenom zákaze sa vychádza z prezumpcie, že v spotrebiteľských zmluvách často vystupujú nerovné subjekty, kde práve spotrebiteľia sú v postavení slabšej zmluvnej strany, ktorej je potrebné poskytnúť ochranu proti zneužitiu silnejšieho postavenia zo strany dodávateľa. Súd poukazuje na Smernicu Rady 93/13/EHS, z ktorej úvodného textu cituje: "Nadobúdatelia tovaru a služieb by mali byť chránení proti zneužitiu právomoci zo strany predajcu alebo dodávateľa, najmä proti jednostranným štandardným zmluvám a neprimeranému popretiu ich základných práv v zmluvách." Neprijateľnosť zmluvnej podmienky spôsobuje jej neplatnosť, a to od počiatku, v dôsledku čoho nenastávajú predpokladané právne účinky takejto dojednania.

12.6 Podľa § 53 ods. 1, prvá veta OZ - spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

12.7 Podľa § 53 ods. 5 OZ - neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12.8 Podľa § 53 ods. 11 OZ (v znení účinnom ku dňu 15.07.2014) - neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

12.9 Podľa § 54 ods. 1, prvá veta a ods. 2 OZ - zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Pokiaľ ide o bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých úverov na základe úverových zmlúv 1. a 2., súd uvádza nasledovné:

13.1 V prípade absencie údajov o RPMN a údajov o termíne konečnej splatnosti úveru v úverovej zmluve, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1, písm. b) a d) ZSÚ.

13.2 Podľa § 11 ods. 1, písm. b) ZSÚ - poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

13.3 Podľa § 11 ods. 1, písm. d) ZSÚ - poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

13.4 Právnym následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je vznik povinnosti žalobcu uhradiť žalovanému len skutočne poskytnutú sumu úveru, nie však aj úroky a poplatky upravené v úverovej zmluve.

13.5 Keďže v súvislosti s ÚZ 1. žalobca uhradil žalovanému celkovo sumu 3.874,66 eur, t.j. sumu vyššiu ako bol skutočne poskytnutý úver vo výške 1.450 eur, tak vzniknutý rozdiel (preplatok) vo výške 2.424,66 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného titulom plnenia bez právneho dôvodu, ktoré získal na úkor žalobcu, a ktoré je preto povinný žalobcovi vydať.

13.6 Keďže v súvislosti s ÚZ 2. žalobca uhradil žalovanému celkovo sumu 1.229,22 eur, t.j. sumu vyššiu ako bol skutočne poskytnutý úver vo výške 551 eur, tak vzniknutý rozdiel (preplatok) vo výške 678,22 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného titulom plnenia bez právneho dôvodu, ktoré získal na úkor žalobcu, a ktoré je preto povinný žalobcovi vydať.

13.7 Nakoľko celková výška bezdôvodného obohatenia žalovaného, získaného na úkor žalobcu, predstavuje sumu 3.102,88 eur (2.424,66 + 678,22), súd považuje predmetný nárok žalobcu v tejto časti za dôvodný, a preto ho žalobcovi priznal.

13.8 Keďže si však žalobca uplatnil voči žalovanému nárok titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 3.661,49 eur, súd v časti týkajúcej sa rozdielu medzi uplatneným a priznaným nárokom vo výške 558,61 eur považoval za nedôvodný (nepreukázaný), a preto žalobu v tejto časti zamietol.

13.9 Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14.1 O nepriznaní nároku na náhradu trov konania žiadnej zo strán rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pričom vychádzal zo skutočnosti, že žalobca

- bol úspešný v časti žaloby o určenie, že poskytnuté úvery z ÚZ 1. a ÚZ 2. sú bezúročné a bez poplatkov, ako aj v časti žaloby o zaplatenie sumy 3.102,88 eur,

- bol neúspešný v časti žaloby o určenie, že ÚZ 1. a ÚZ 2. sú neplatné, ako aj v časti žaloby o zaplatenie sumy 558,61 eur.

14.2 Súd len pre úplnosť poznamenáva, že sa stotožňuje s názorom žalovaného, že vzájomne sa vylučujú návrhy na určenie neplatnosti zmlúv a návrhy na určenie úverov za bezúročné a bez poplatkov, keďže bezúročný a bez poplatkov môže byť len úver pri platnej zmluve. Žaloba bola v tomto smere od samého začiatku rozporná.

14.3 Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rimavská Sobota.

V odvolaní sa musí podľa § 127 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania a podpis.

V odvolaní je potrebné, podľa § 363 Civilného sporového poriadku, popri vyššie uvedených všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 125 ods. 3 Civilného sporového poriadku treba odvolanie predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt v konaní dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozsudok napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak si žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, má žalobca možnosť domáhať sa svojho nároku proti žalovanému prostredníctvom exekúcie.